

Η Σ υ ν θ ή κ η

Υλικό που έχει συγκεντρωθεί από το
Τμήμα Ερευνών του Παγκόσμιου Οίκου Δικαιοσύνης



Δεκέμβριος 1987

I. Συνθήκη: «... μια δεσμευτική συμφωνία μεταξύ Θεού και ανθρώπου ...»	1
II. “... η Μείζονα Συνθήκη την οποία συνάπτει κάθε Φανέρωση του Θεού με τους οπαδούς Του...”	2
Το Πρότυπο	2
Η Έλευση του Μπαχαλλά	2
Η Συνθήκη του Μπαχαλλά σχετικά με την επόμενη Φανέρωση	3
III. Η Ελάσσονα Συνθήκη: «... που έκανε ο Μπαχαλλά με τους οπαδούς Του σχετικά με τον Αμπντολ-Μπαχά	3
Διορισμός	3
Η Μοναδικότητα της Συνθήκης του Μπαχαλλά	5
IV. Η Ελάσσονα Συνθήκη: «... την οποία διαιώνισε ο Αμπντολ-Μπαχά μέσω της Διαχειριστικής Τάξης...»	6
Εξουσία	6
Ο Θάνατος του Σόγκι Εφέντι	7
Ο Παγκόσμιος Οίκος Δικαιοσύνης	8
V. Η Ανταπόκριση στην Ελάσσονα Συνθήκη διαβεβαιώνει ότι «... η Πίστη μπορεί να παραμείνει ενωμένη και αγνή.»	9
VI. Η Δύναμη της Συνθήκης	10

...Μία Συνθήκη κατά τη θρησκευτική έννοια είναι μία δεσμευτική συμφωνία μεταξύ Θεού και ανθρώπου, όπου ο Θεός αξιώνει από τον άνθρωπο ορισμένη συμπεριφορά, σε ανταπόδοση της οποίας Αυτός εγγυάται ορισμένες ευλογίες, ή όπου Αυτός δίνει στον άνθρωπο ορισμένες ευεργεσίες και σαν ανταπόδοση παίρνει από αυτούς που τις δέχονται, μία υπόσχεση να συμπεριφέρονται κατά έναν ορισμένο τρόπο. Υπάρχει για παράδειγμα, η Μείζονα Συνθήκη την οποία κάνει κάθε Φανέρωση του Θεού με τους οπαδούς Του, υποσχόμενη ότι στο πλήρωμα του χρόνου μία νέα Φανέρωση θα σταλεί και παίρνοντας από αυτούς την υπόσχεση να Τον αποδεχτούν, όταν αυτό συμβεί. Υπάρχει επίσης η Ελάσσονα Συνθήκη που κάνει μία Φανέρωση του Θεού με τους οπαδούς Του, ότι αυτοί θα αποδεχτούν τον καθορισμένο Του διάδοχο μετά από Αυτόν. Εάν πράξουν κατ' αυτό τον τρόπο, η Πίστη μπορεί να παραμείνει ενωμένη και αγνή, εάν όχι, η Πίστη διχάζεται και η δύναμή της σπαταλιέται. Μία τέτοιου είδους συνθήκη έκανε ο Μπαχαλλά με τους οπαδούς Του σχετικά με τον Αμπντολ-Μπαχά και ο Αμπντολ-Μπαχά τη διαίωνισε μέσω της Διαχειριστικής Τάξης...»

23 Μαρτίου 1975, από μια επιστολή του Παγκόσμιου Οίκου Δικαιοσύνης προς έναν πιστό.

I. Συνθήκη: «... μια δεσμευτική συμφωνία μεταξύ Θεού και ανθρώπου ...»

Το πρώτο καθήκον που έχει οριστεί από τον Θεό για τους υπηρέτες Του είναι η αναγνώριση Εκείνου ο οποίος είναι η Χαραυγή της Αποκάλυψής Του και η Πηγή των νόμων Του, ο οποίος εκπροσωπεί τη Θεότητα τόσο στη Βασιλεία της Υπόθεσής Του όσο και στον κόσμο της δημιουργίας. Όποιος εκπληρώνει αυτό το καθήκον έχει φτάσει σε κάθε καλό· και όποιος το στερείται έχει παραστρατήσει, ακόμη κι αν είναι ο πρωτεργάτης κάθε έντιμης πράξης. Αρμόζει στον καθένα που φτάνει σ' αυτή την πλέον έξοχη θέση, σ' αυτή την κορυφή της υπέρτατης δόξας, να τηρεί κάθε εντολή Εκείνου ο οποίος είναι η Επιθυμία του κόσμου. Αυτά τα δύο καθήκοντα είναι αδιαχώριστα. Κανένα δεν είναι αποδεκτό χωρίς το άλλο. ...

Εκείνοι τους οποίους ο Θεός έχει προικίσει με διορατικότητα θα παραδεχτούν πρόθυμα ότι οι αρχές που έχουν θεσπιστεί από τον Θεό συνιστούν τα υψηλότερα μέσα για τη διατήρηση της τάξης στον κόσμο και την ασφάλεια των λαών του.... Σπεύστε να πιείτε άφθονα, ω άνθρωποι της κατανόησης! Εκείνοι που έχουν παραβιάσει τη Συνθήκη του Θεού παραβαίνοντας τις εντολές Του και έχουν απομακρυνθεί, αυτοί έχουν σβάλει οικτρά στα μάτια του Θεού, του Κατέχοντος τα πάντα, του Ύψιστου.

(Ανθολογία, (Αηδόνι, 2005), CLV, 155.1 & 2, σ. 249) [1]

Μην ακολουθείτε, επομένως, τις εγκόσμιες επιθυμίες σας και μην παραβιάζετε τη Συνθήκη του Θεού και ούτε να αθετείτε τον λόγο που έχετε δώσει σ' Αυτόν. Με σταθερή αποφασιστικότητα, με όλη τη στοργή της καρδιάς σας και με όλη τη δύναμη των λόγων σας, στραφείτε προς Αυτόν και μη βαδίζετε στους δρόμους των ανόητων.... Μη σπάτε τον δεσμό που ενώνει εσάς με τον Δημιουργό σας και μην είστε απ' αυτούς που έχουν σβάλει κι έχουν παραστρατήσει από τους δρόμους Του.

(Ανθολογία, (Αηδόνι, 2005), CLIII, 153.8, σ. 247) [2]

Μεγάλη είναι η ευλογία σου γιατί εσύ υπήρξες πιστός στη Συνθήκη του Θεού και τη Διαθήκη Του.... Αφιέρωσε τον εαυτό σου στην υπηρεσία της Υπόθεσης του Κυρίου σου, διατήρησε την ανάμνησή Του στην καρδιά σου και εξύμνησε τη δόξα Του με τέτοιον τρόπο που κάθε δύστροπη και αδιάφορη ψυχή να μπορέσει έτσι να εγερθεί από τον ύπνο.

(Πινακίδες του Μπαχαλλά που αποκαλύφθηκαν μετά το Κετάμπ-ε-Ακντάς, p. 262) [3]

... πρέπει να συμπεριφέρεστε με τρόπο τέτοιο που να ξεχωρίζετε διακεκριμένοι και λαμπροί όπως ο ήλιος ανάμεσα σε άλλες ψυχές. Εάν οποιοσδήποτε από εσάς εισέλθει σε μία πόλη, πρέπει

να γίνει ένας πόλος έλξης εξαιτίας της ειλικρίνειάς του, της πίστης και της αγάπης του, της τιμιότητας και της αφοσίωσής του, της αλήθειας και της στοργικής του καλοσύνης προς όλους τους λαούς του κόσμου, έτσι ώστε οι άνθρωποι εκείνης της πόλης να φωνάζουν και να πουν: “Αυτός ο άνθρωπος είναι αναμφισβήτητα ένας μπαχάι, διότι οι τρόποι του, η συμπεριφορά του, η διαγωγή του, το ήθος του, η φύση του και η ιδιοσυγκρασία του αντανakλούν τις ιδιότητες των μπαχάι.” Μόνο εάν φτάσετε σ’ αυτή την κατάσταση, μπορεί να ειπωθεί ότι υπήρξατε πιστοί στη Συνθήκη και τη Διαθήκη του Θεού. Διότι Αυτός, μέσω αδιάψευστων Κειμένων, έχει συνάψει μια δεσμευτική Συνθήκη με όλους μας, αξιώνοντας από εμάς να πράττουμε σύμφωνα με τις ιερές Του οδηγίες και συμβουλές.

(Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá, sec. 35, p. 71) [4]

II. “... η Μείζονα Συνθήκη την οποία συνάπτει κάθε Φανέρωση του Θεού με τους οπαδούς Του...”

Το Πρότυπο

Ο Κύριος του σύμπαντος δεν έχει ποτέ εγείρει έναν προφήτη ούτε έχει στείλει ένα Βιβλίο χωρίς να έχει εδραιώσει τη συνθήκη Του με όλους τους ανθρώπους, ζητώντας τους ν’ αποδεχτούν την επόμενη Αποκάλυψη και το επόμενο Βιβλίο, εφόσον οι διαχύσεις της ευεργεσίας Του είναι ακατάπαυστες και απεριόριστες.

(Από το Περσικό Μπαγιάν, Επιλογή από τις Γραφές του Μπαμπ, σ. 17) [5]

Ο Αβραάμ, ως αναπαύεται εν ειρήνη, έκανε μία συνθήκη που αφορούσε τον Μωυσή και έδωσε τα χαρμόсуна νέα του ερχομού Του. Ο Μωυσής έκανε μία συνθήκη που αφορούσε τον υποσχεμένο Χριστό και ανακοίνωσε τα καλά νέα της έλευσής Του στον κόσμο. Ο Χριστός έκανε μία συνθήκη που αφορούσε τον Παράκλητο και έδωσε την είδηση του ερχομού Του. Ο Προφήτης Μωάμεθ έκανε μία συνθήκη που αφορούσε τον Μπαμπ, και ο Μπαμπ ήταν Αυτός που είχε υποσχεθεί ο Μωάμεθ, διότι ο Μωάμεθ έδωσε την είδηση του ερχομού Του. Ο Μπαμπ έκανε μία Συνθήκη, που αφορούσε την Ευλογημένη Ωραιότητα, τον Μπαχαλλά, και έδωσε τα χαρμόсуна νέα της έλευσής Του διότι η Ευλογημένη Ωραιότητα ήταν Αυτός που είχε υποσχεθεί ο Μπαμπ. Ο Μπαχαλλά έκανε μία Συνθήκη που αφορούσε έναν Υποσχεμένο ο Οποίος θα φανερωθεί μετά από χίλια ή χιλιάδες χρόνια. Εκείνη η Φανέρωση είναι ο Υποσχεμένος του Μπαχαλλά και θα εμφανιστεί, έπειτα από χίλια ή χιλιάδες χρόνια. Αυτός επιπλέον, με την Υπέρτατη Πένα Του, σύναψε μία μεγάλη Συνθήκη και Διαθήκη με όλους τους μπαχάι, με την οποία διατάχτηκαν όλοι να ακολουθούν το Κέντρο της Συνθήκης μετά την ανάληψή Του, και να μην παρεκκλίνουν, ούτε όσο μια τρίχα, από την υπακοή τους σ’ Εκείνον.

(Αμπντολ-Μπαχά, Bahá’í World Faith (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 1976) p. 358) [6]

Η Έλευση του Μπαχαλλά

Αυτή είναι η Ημέρα, ω Κύριέ μου, την οποία ανήγγειλες σε όλη την ανθρωπότητα ως Ημέρα που θα αποκαλύπτεις τον Εαυτό Σου και θα εξέπεμπες την ακτινοβολία Σου και θα έλαμπες φωτεινά πάνω από όλα τα πλάσματά Σου. Σύναψες, επί πλέον, μία συνθήκη μαζί τους, στα Βιβλία Σου, και στις Γραφές Σου, και στις Περγαμηνές Σου, και στις Πινακίδες Σου, αναφορικά μ’ Αυτόν ο Οποίος είναι η Χαραυγή της Αποκάλυψής Σου, και όρισες το Μπαγιάν να είναι ο Κήρυκας αυτής της Μέγιστης και πανένδοξης Φανέρωσης και αυτής της πλέον περιλαμπρής και έξοχης Εμφάνισης.

(Prayers and Meditations by Bahá’u’lláh (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 1979) p. 275) [7]

Η Συνθήκη του Μπαχαλλά σχετικά με την επόμενη Φανέρωση

Αληθινά ο Θεός θα εγείρει Αυτόν τον Οποίο θα φανερώσει ο Θεός και έπειτα από Αυτόν Οποιονδήποτε Εκείνος επιθυμεί, όπως ήγειρε προφήτες πριν από το Σημείο του Μπαγιάν. Εκείνος αληθινά εξουσιάζει τα πάντα.

(Selections from the Writings of the Báb, p. 144) [8]

Όποιος ισχυριστεί ότι φέρει μια Αποκάλυψη κατ' ευθείαν από τον Θεό, ...πριν από την πλήρη παρέλευση χιλίων ετών, ένας τέτοιος άνθρωπος είναι σίγουρα ένας απατεώνας που ψεύδεται. ... Αν εμφανιστεί ένας άνθρωπος,... προτού περάσει το πλήρες διάστημα των χιλίων ετών - κάθε χρόνος αποτελούμενος από δώδεκα μήνες σύμφωνα με το Κοράνι και δεκαεννέα μήνες από δεκαεννέα μέρες ο καθένας, σύμφωνα με το Μπαγιάν- κι αν αυτός ο άνθρωπος αποκαλύψει στα μάτια σας όλα τα σημάδια του Θεού, απορρίψτε τον χωρίς δισταγμό!

(Παγκόσμια Τάξη του Μπαχαλλά, (Αηδόνι, 2016) σ. 128.) [9]

Αιώνες, ή μάλλον εποχές, πρέπει να περάσουν, ...μέχρι να λάμψει πάλι ο Ήλιος της Αλήθειας με την καλοκαιρινή του λαμπρότητα, ή να εμφανιστεί για άλλη μια φορά με την ακτινοβολία της ανοιξιάτικης δόξας του... Σχετικά με τις Φανερώσεις που θα κατέλθουν στο μέλλον “κάτω από τις σκιές των νεφελών”, μάθετε αληθινά ότι όσον αφορά τη σχέση τους με την Πηγή της έμπνευσής τους, αυτές βρίσκονται κάτω από τη σκιά της Πανάρχαιας Ωραιότητας. Στη σχέση τους, ωστόσο, με την εποχή στην οποία εμφανίζονται, η καθεμιά απ' αυτές “πράττει όπως Αυτός επιθυμεί.”

(Παγκόσμια Τάξη του Μπαχαλλά, (Αηδόνι, 2016) σ. 110-111) [10]

III. Η Ελάσσονα Συνθήκη: «... που έκανε ο Μπαχαλλά με τους οπαδούς Του σχετικά με τον Αμπντολ-Μπαχά

Διορισμός

Επιβάλλεται οι Αγσάν, οι Αφνάν και οι συγγενείς Μου να στρέψουν, ο καθένας και όλοι, τα πρόσωπά τους προς τον Πλέον Ισχυρό Κλάδο. Σκεφτείτε αυτό που έχουμε αποκαλύψει στο Πλέον Ιερό Μας Βιβλίο: «Όταν ο ωκεανός της παρουσίας Μου έχει υποχωρήσει και το Βιβλίο της Αποκάλυψής Μου έχει ολοκληρωθεί, στρέψτε τα πρόσωπά σας προς Αυτόν τον Οποίον ο Θεός έχει ορίσει, ο Οποίος έχει φυτρώσει απ' αυτήν την Αρχαία Ρίζα.» Το αντικείμενο αυτού του ιερού στίχου δεν είναι κανένα άλλο εκτός από τον Πλέον Ισχυρό Κλάδο [Αμπντολ-Μπαχά]. Έτσι έχουμε ευσπλαχνικά αποκαλύψει σε σας την ισχυρή Μας Θέληση, και Εγώ είμαι αληθινά ο Φιλεύσπλαχνος, ο Παντοδύναμος.

(Kitáb-i-‘Ahd, Πινακίδες Του Μπαχαλλά που αποκαλύφθηκαν μετά το Κετάμπ-ε-Ακντάς) [11]

Σύμφωνα με το απερίφραστο κείμενο του Κετάμπ-ε-Ακντάς ο Μπαχαλλά έχει καταστήσει το Κέντρο της Συνθήκης Του Ερμηνευτή του Λόγου Του· μίας Συνθήκης τόσο σταθερής και ισχυρής που από αρχής χρόνου μέχρι σήμερα κανένα Θρησκευτικό Σύστημα δεν έχει επιδείξει ομοιά της.

(Αμπντολ-Μπαχά, παρατίθεται στο Παγκόσμια Τάξη του Μπαχαλλά, 132) [12]

Σήμερα, η πλέον σημαντική υπόθεση είναι η σταθερότητα στη Συνθήκη, γιατί η σταθερότητα στη Συνθήκη αποτρέπει τις διαφορές...

Ο Μπαχαλλά συνομολόγησε, όχι ότι Εγώ (ο Αμπντολ-Μπαχά) είμαι ο Υποσχεμένος, αλλά ότι ο Αμπντολ-Μπαχά είναι ο Ερμηνευτής του Βιβλίου και το Κέντρο της Συνθήκης Του και ότι ο Υποσχεμένος του Μπαχαλλά θα εμφανιστεί έπειτα από μία χιλιετία ή χιλιάδες χρόνια. Αυτή είναι η Συνθήκη που έκανε ο Μπαχαλλά. Εάν κάποιος παρεκκλίνει, δε γίνεται δεκτός στο κατώφλι του Μπαχαλλά. Σε περίπτωση διαφορών, πρέπει να ζητηθεί η συμβουλή του Αμπντολ-

Μπαχά. Άπαντες πρέπει να περιστρέφονται γύρω από την ευαρέσκειά του. Μετά τον Αμπντολ-Μπαχά, όταν οργανωθεί ο Παγκόσμιος Οίκος Δικαιοσύνης, θα αποτρέψει τις διαφορές.

(Αμπντολ-Μπαχά, *Star of the West*, vol. 4, no. 14 November 1913, p. 237) [13]

Επειδή είχαν προκύψει στο παρελθόν μεγάλες διαφορές και αποκλίσεις δογματικής πίστης και κάθε άνθρωπος με μία καινούργια ιδέα την απέδιδε στον Θεό, ο Μπαχαολλά επιθυμούσε να μην υπάρξει έδαφος ή λόγος διαφωνίας ανάμεσα στους μπαχάι. Συνεπώς, με τη δική Του πένα έγραψε το Βιβλίο της Συνθήκης Του, απευθυνόμενος στους συγγενείς Του και σε όλους τους ανθρώπους του κόσμου, λέγοντας,

“Αληθινά, έχω ορίσει Έναν ο οποίος είναι το Κέντρο της Συνθήκης Μου. Όλοι πρέπει να υπακούουν σ’ Αυτόν· όλοι πρέπει να στρέφονται σ’ Αυτόν. Αυτός είναι ο Ερμηνευτής του Βιβλίου Μου και Αυτός είναι ενημερωμένος για τον σκοπό Μου. Όλοι πρέπει να στρέφονται σ’ Αυτόν. Οτιδήποτε Αυτός λέει είναι σωστό, γιατί αληθινά, Αυτός γνωρίζει τα κείμενα του Βιβλίου Μου. Κανείς άλλος εκτός απ’ Αυτόν δεν γνωρίζει το Βιβλίο Μου.” Ο σκοπός αυτής της δήλωσης είναι να μην υπάρξει ποτέ ασυμφωνία και απόκλιση μεταξύ των μπαχάι αλλά να είναι πάντα ενωμένοι και να συμφωνούν... Γι’ αυτό, όποιος υπακούει το Κέντρο της Συνθήκης που ορίστηκε από τον Μπαχαολλά, έχει υπακούσει τον Μπαχαολλά και όποιος δεν Τον υπακούει δεν έχει υπακούσει τον Μπαχαολλά...

... Προσέξτε! Προσέξτε! Κανείς να μην μιλήσει με την αυθεντία των δικών του σκέψεων ή να δημιουργήσει κάτι καινούργιο από μόνος του. Προσέξτε! Προσέξτε! Σύμφωνα με την απερίφραστη Συνθήκη του Μπαχαολλά δε θα πρέπει να δίνετε καμιά σημασία σ’ ένα τέτοιο άτομο. Ο Μπαχαολλά αποφεύγει τέτοιες ψυχές.

(“The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by ‘Abdu’l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912”, 2nd ed. (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 1982), pp. 322-23) [14]

Αυτός είναι και θα έπρεπε για πάντα να θεωρείται, πρώτον και κύριον, το Κέντρο και ο Άξονας της απaráμιλλης Συνθήκης του Μπαχαολλά που περιβάλλει τα πάντα, το ύψιστο έργο των χεριών Του, ο ακηλίδωτος Καθρέφτης του φωτός Του, το τέλειο Υπόδειγμα των διδασκαλιών Του, ο αλάνθαστος Ερμηνευτής του Λόγου Του, η προσωποποίηση κάθε μπαχάι ιδανικού, η ενσάρκωση κάθε μπαχάι αρετής, ο Πλέον Ισχυρός Κλάδος που ξεπήδησε από την Πανάρχαia Ρίζα, το Όργανο του Νόμου του Θεού, η Ύπαρξη «γύρω από την οποία περιστρέφονται όλα τα ονόματα,» το Κύριο Κίνητρο της Ενότητας της Ανθρωπότητας, το Σύμβολο της Μεγίστης Ειρήνης, η Σελήνη της Κεντρικής Σφαίρας αυτής της πανάγιας θείας Αποστολής - χαρακτηριστικά και τίτλοι σιωπηροί που διακριτικά βρίσκουν την πιο αληθινή, την πιο υψηλή και πιο δίκαιη έκφρασή τους στο μαγικό όνομα Αμπντολ-Μπαχά. Αυτός είναι, πέρα από αυτές τις ονομασίες, το «Μυστήριο του Θεού» - μια έκφραση με την οποία ο Ίδιος ο Μπαχαολλά έχει επιλέξει να Τον χαρακτηρίσει και η οποία, ενώ με κανέναν τρόπο δε μας δικαιώνει να Του αποδώσουμε την υπόσταση του Προφήτη, υποδεικνύει πως έχουν συγχωνευτεί και πλήρως εναρμονιστεί στο πρόσωπο του Αμπντολ-Μπαχά τα ασυμβίβαστα χαρακτηριστικά μιας ανθρώπινης φύσης και υπεράνθρωπης γνώσης και τελειότητας.

(Σόγκι Εφέντι, Παγκόσμια Τάξη Του Μπαχαολλά, Αηδόνη 2016, σσ.129-130) [15]

Ο Μπαχαολλά, ο Αποκαλυπτής του Λόγου του Θεού αυτή την Ημέρα, η Πηγή της Εξουσίας, η Κεντρική Πηγή της Δικαιοσύνης, ο Δημιουργός μιας νέας Παγκόσμιας Τάξης, ο Ιδρυτής της Μεγίστης Ειρήνης, ο Εμπνευστής και Θεμελιωτής ενός παγκόσμιου πολιτισμού, ο Κριτής, ο Νομοθέτης, ο Ενοποιός και Αυτρωτής όλης της ανθρωπότητας, έχει διακηρύξει την έλευση της Βασιλείας του Θεού στη γη, έχει διατυπώσει τους νόμους και τις διατάξεις της, έχει εξαγγείλει τις αρχές της και έχει ορίσει τους θεσμούς της. Για να κατευθύνει και να διοχετεύσει τις δυνάμεις που απελευθερώθηκαν από την Αποκάλυψή Του ίδρυσε τη Συνθήκη Του, της οποίας η ισχύς έχει διαφυλάξει την ακεραιότητα της Πίστης Του, έχει διατηρήσει την ενότητα και έχει ενθαρρύνει την παγκόσμια εξάπλωσή της μέσω της διαδοχικής θητείας του Αμπντολ-Μπαχά και του Σόγκι

Εφέντι. Εξακολουθεί να εκπληρώνει τον ζωοποιό σκοπό της, μέσω της υπηρεσίας του Παγκόσμιου Οίκου Δικαιοσύνης, του οποίου θεμελιώδες αντικείμενο, ως ένας από τους δίδυμους διαδόχους του Μπαχαλλά και του Αμπντολ-Μπαχά, είναι να εξασφαλίζει τη συνέχιση εκείνης της θεϊκά καθορισμένης εξουσίας, η οποία προέρχεται από την Πηγή της Πίστης, να διαφυλάσσει την ενότητα των οπαδών της και να διατηρεί την ακεραιότητα και την ευελιξία των διδασκαλιών της. [16]

(Παγκόσμιος Οίκος Δικαιοσύνης, “The Constitution of the Universal House of Justice” (Haifa: Bahá’i World Centre, 1972), pp. 3-4) [15]

Η Μοναδικότητα της Συνθήκης του Μπαχαλλά

Σχετικά με το σημαντικότερο χαρακτηριστικό της αποκάλυψης του Μπαχαλλά, μία ειδική διδασκαλία που δεν είχε δοθεί από κανέναν Προφήτη στο παρελθόν είναι η χειροτονία και ο διορισμός του Κέντρου της Συνθήκης. Με αυτόν τον διορισμό και τη διάταξη έχει διαφυλάξει και προστατεύσει τη θρησκεία του Θεού από διαφορές και σχίσματα, καθιστώντας αδύνατο για οποιονδήποτε να δημιουργήσει μία νέα αίρεση ή φατρία στην πίστη.

(“The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by ‘Abdu’l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912”, pp. 455-56) [17]

Για την καθοδήγηση και διοχέτευση αυτών των δυνάμεων που είχαν απελευθερωθεί από αυτή τη θεόπεμπτη διαδικασία και για να εξασφαλιστεί η αρμονική και απρόσκοπτη λειτουργία τους μετά την ανάληψή Του, ήταν σαφώς απαραίτητο ένα όργανο θεϊκά θεσπισμένο, προικισμένο με αδιαφιλονίκητη εξουσία, οργανικά συνδεδεμένο με τον Ίδιο τον Ιδρυτή της Αποκάλυψης. Ο Μπαχαλλά παρείχε σαφώς αυτό το όργανο μέσω του θεσμού της Συνθήκης, έναν θεσμό τον οποίο είχε σταθερά καθιερώσει πριν την ανάληψή Του. Αυτή την ίδια Συνθήκη είχε προβλέψει στο Κετάμπ-ε-Ακντάς Του, είχε κάνει νύξη σ’ αυτήν όταν απηύθυνε τον τελευταίο αποχαιρετισμό Του στα μέλη της οικογένειάς Του, τα οποία είχαν συγκεντρωθεί στο προσκέφαλό Του λίγο πριν από την ανάληψή Του, και την είχε ενσωματώσει σε ένα ειδικό έγγραφο που χαρακτήρισε ως «το Βιβλίο της Συνθήκης Μου» και το οποίο εμπιστεύτηκε στη διάρκεια της τελευταίας Του ασθένειας, στον πρεσβύτερο γιο Του, τον Αμπντολ-Μπαχά.

Γραμμένο εξ’ ολοκλήρου από το χέρι Του... αυτό το μοναδικό και κοσμοϊστορικό Έγγραφο, που χαρακτηρίστηκε από τον Μπαχαλλά ως η «Μεγίστη Πινακίδα» Του και που αναφέρθηκε σε αυτό ως το «Πορφυρό Βιβλίο» στη δική Του «Επιστολή προς τον Γιο του Λύκου», δεν μπορεί να παραλληλιστεί με κανένα άλλο στις Γραφές οποιασδήποτε προηγούμενης θεϊκής Αποστολής, μη εξαιρουμένης εκείνης του Ίδιου του Μπαμπ. Διότι πουθενά στα βιβλία που σχετίζονται με οποιοδήποτε από τα θρησκευτικά συστήματα του κόσμου, ούτε ακόμη ανάμεσα στις γραφές του Ιδρυτή της Μπαμπί Αποκάλυψης, δε βρίσκουμε ούτε ένα έγγραφο που να καθιερώνει μία Συνθήκη προικισμένη με ένα κύρος που να μπορεί να συγκριθεί με τη συνθήκη που ο Ίδιος ο Μπαχαλλά είχε εγκαθιδρύσει.

(Σόγκι Εφέντι, “God Passes By” (Wilmette: Bahá’i Publishing Trust, 1974), pp. 237-38) [18]

...Υπάρχει, ωστόσο, μία μεγάλη διαφορά μεταξύ αυτού και προηγούμενων θεϊκών Μηνυμάτων, διότι ο Μπαχαλλά έχει γράψει ότι αυτή είναι «η Ημέρα την οποία δεν θα ακολουθήσει νύχτα» (God Passes By, p. 245). Μας έχει δώσει τη Συνθήκη Του η οποία εξασφαλίζει ένα συνεχές κέντρο θεϊκής καθοδήγησης στον κόσμο. Από την Μπαχάϊ Πίστη δεν έλειψαν οι φιλόδοξοι άνθρωποι που θέλησαν να αρπάξουν τα ηνία της εξουσίας και να διαστρεβλώσουν την Πίστη για τους δικούς τους σκοπούς, πάντοτε όμως συντρίφθηκαν και οι ελπίδες τους καταρρακώθηκαν στον βράχο της Συνθήκης.

(14 Ιανουαρίου 1979, από μια επιστολή εκ μέρους του Παγκόσμιου Οίκου Δικαιοσύνης προς έναν πιστό) [19]

IV. Η Ελάσσονα Συνθήκη: «... την οποία διαιώνισε ο Αμπντολ-Μπαχά μέσω της Διαχειριστικής Τάξης...»

Ω στοργικοί μου φίλοι! Έπειτα από την ανάληψη αυτού του αδικημένου, είναι χρέος των Αγσάν [Κλάδοι], των Αφνάν [Παρακλάδια] του Ιερού Δέντρου του Λωτού, των Χεριών [Στυλοβάτες] της Υπόθεσης του Θεού και των αγαπημένων της Ωραιότητας του Αμπχά να στραφούν στον Σόγκι Εφέντι -τον νεανικό κλάδο που έχει διακλαδωθεί από τα δυο καθαγιασμένα και ιερά Δένδρα του Λωτού και τον καρπό που μεγάλωσε από την ένωση των δυο βλαστών του Δένδρου της Αγιότητας- καθώς αυτός είναι το σημείο του Θεού, ο εκλεκτός κλάδος, ο Φύλακας της Υπόθεσης του Θεού, αυτός προς τον οποίο πρέπει να στρέφονται όλοι οι Αγσάν, οι Αφνάν, τα Χέρια της Υπόθεσης του Θεού και οι αγαπημένοι Του. Αυτός είναι ο ερμηνευτής των λόγων του Θεού και έπειτα απ' αυτόν θα ακολουθήσει ο πρωτότοκος από τους κατ' ευθείαν γραμμή κατιόντες του.

(Η Θέληση και Διαθήκη του Αμπντολ-Μπαχά) [20]

Και τώρα, σε ό,τι αφορά τον Οίκο Δικαιοσύνης που ο Θεός όρισε ως την πηγή όλων των καλών και απάλλαξε από κάθε σφάλμα, πρέπει να εκλέγεται με καθολική ψηφοφορία, δηλαδή από τους πιστούς. Τα μέλη του πρέπει να είναι φανερώσεις του φόβου του Θεού και χαραυγές γνώσης και κατανόησης, πρέπει να είναι σταθεροί στην πίστη του Θεού και να εύχονται το καλό ολόκληρου του ανθρωπίνου γένους.

(Η Θέληση και Διαθήκη του Αμπντολ-Μπαχά) [21]

... προς το Πλέον Ιερό Βιβλίο πρέπει να στρέφονται όλοι και οτιδήποτε δεν έχει καταγραφεί με σαφήνεια σε αυτό πρέπει να παραπέμπεται στον Παγκόσμιο Οίκο Δικαιοσύνης. Ό,τι αυτό το σώμα, είτε ομόφωνα, είτε με πλειοψηφία εγκρίνει, αυτό είναι πραγματικά η Αλήθεια και ο Σκοπός του Ίδιου του Θεού.

(Η Θέληση και Διαθήκη του Αμπντολ-Μπαχά) [22]

... [ο Μπαχαολλά και ο Αμπντολ-Μπαχά], με αδιαφιλονίκητη και emphatic γλώσσα, έχουν επίσης ορίσει εκείνους τους δίδυμους θεσμούς του Οίκου Δικαιοσύνης και του Φύλακα ως επίλεκτους Διαδόχους τους, οι οποίοι είναι προορισμένοι να εφαρμόζουν τις αρχές, να θέτουν σε ισχύ τους νόμους, να προστατεύουν τους θεσμούς, να προσαρμόζουν πιστά και με ευφυΐα την Πίστη στις ανάγκες της προοδεύουσας κοινωνίας, και να εκτελούν την αδιάφθορη κληρονομιά την οποία οι Ιδρυτές της Πίστης έχουν κληροδοτήσει στον κόσμο.

(Σόγκι Εφέντι, επιστολή με ημερομηνία 21.03.1930, Παγκόσμια Τάξη Του Μπαχαολλά, σ. 20) [23]

... σύμφωνα με τη Συνθήκη του Θεού, ο Σόγκι Εφέντι ήταν, στη διάρκεια της θητείας του ως Φύλακα της Υπόθεσης, το σημείο εξουσίας στην Πίστη προς το οποίο έπρεπε όλοι να στρέφονται... Το ίδιο ισχύει για τη θέση που κατέχει ο Παγκόσμιος Οίκος Δικαιοσύνης στη σχέση του με τους φίλους.

(9 Νοεμβρίου 1981, από μια επιστολή εκ μέρους του Παγκόσμιου Οίκου Δικαιοσύνης προς έναν πιστό) [24]

Εξουσία

Ο ιερός και νεανικός κλάδος, ο φύλακας της Υπόθεσης του Θεού, καθώς και ο Παγκόσμιος Οίκος Δικαιοσύνης, που εκλέγεται και εγκαθιδρύεται παγκοσμίως, βρίσκονται και οι δύο κάτω από τη φροντίδα και την προστασία της Ωραιότητας του Αμπχά, κάτω από τη σκέπη και την αλάνθαστη καθοδήγηση της Αγιότητάς Του, του Ύψιστου (ας προσφερθεί η ζωή μου και για τους δύο). Οτιδήποτε αυτοί αποφασίζουν είναι από τον Θεό. Όποιος δεν υπακούει σ' αυτόν, ούτε σ' αυτούς, δεν έχει υπακούσει στον Θεό· όποιος επαναστατεί εναντίον του και εναντίον τους έχει επαναστατήσει κατά του Θεού· όποιος εναντιώνεται σ' αυτόν, έχει εναντιωθεί στον Θεό· όποιος

τους ανταγωνίζεται, έχει ανταγωνιστεί τον Θεό· όποιος φιλονικεί μαζί του, έχει φιλονικήσει με τον Θεό· όποιος τον αρνείται έχει αρνηθεί τον Θεό· όποιος δείχνει δυσπιστία απέναντί του, έχει δυσπιστήσει απέναντι στον Θεό· όποιος παρεκκλίνει, διαχωρίζει τον εαυτό του και στρέφεται μακριά απ' αυτόν, έχει αληθινά παρεκκλίνει, έχει διαχωρίσει τον εαυτό του και έχει στραφεί μακριά από τον Θεό.

(Η Θέληση και Διαθήκη του Αμπντολ-Μπαχά) [25]

... γίνεται αδιαμφισβήτητα ξεκάθαρο και φανερό ότι ο Φύλακας της Πίστης έχει καταστεί Ερμηνευτής του Λόγου και ότι ο Παγκόσμιος Οίκος Δικαιοσύνης έχει προικιστεί με την αρμοδιότητα να νομοθετεί πάνω σε ζητήματα που δεν έχουν ρητά αποκαλυφτεί στις διδασκαλίες. Η ερμηνεία του Φύλακα, λειτουργώντας μέσα στη δική του σφαίρα, είναι τόσο έγκυρη και δεσμευτική όσο τα θεσπίσματα του Διεθνούς Οίκου Δικαιοσύνης, του οποίου το αποκλειστικό δικαίωμα είναι να αποφαινεται και να επιδίδει την τελική κρίση σε νόμους και εντολές του Μπαχαολλά που δεν έχουν ρητά αποκαλυφτεί. Κανένας από τους δυο δεν μπορεί και ούτε θα παραβιάσει την ιερή και προκαθορισμένη σφαίρα δικαιοδοσίας του άλλου. Κανένας δε θα επιδιώξει να περιορίσει τη συγκεκριμένη και αδιαμφισβήτητη αρμοδιότητα με την οποία και οι δύο έχουν προικιστεί από τον Θεό.

(Σόγκι Εφέντι, επιστολή με ημερομηνία 08.03.1934, Παγκόσμια Τάξη Του Μπαχαολλά, σ. 144) [26]

...Στον χειρισμό των διαχειριστικών υποθέσεων της Πίστης, στη θέσπιση νομοθεσίας απαραίτητης για τη συμπλήρωση των νόμων του Κετάμπ-ε-Ακντάς, τα μέλη του Παγκόσμιου Οίκου Δικαιοσύνης, πρέπει να ληφθεί υπόψη, όπως υποδηλώνουν σαφώς τα λόγια του Μπαχαολλά, δεν είναι υπεύθυνα απέναντι σ' αυτούς που εκπροσωπούν, ούτε τους επιτρέπεται να καταλαμβάνονται από τα συναισθήματα, τη γενική γνώμη και ακόμη τις πεποιθήσεις της πλειονότητας των πιστών ή εκείνων που τους εκλέγουν άμεσα. Πρέπει να ακολουθούν, με μια ευλαβική συμπεριφορά, τις υπαγορεύσεις και τις υποβολές της συνείδησής τους. Μπορούν, στην πραγματικότητα πρέπει, να ενημερώνονται για τις συνθήκες που επικρατούν μέσα στην κοινότητα, πρέπει να ζυγίζουν αμερόληπτα μέσα στον νου τους τα υπέρ και τα κατά οποιασδήποτε υπόθεσης που τους παρουσιάζεται για εξέταση, αλλά πρέπει να διατηρούν για τον εαυτό τους το δικαίωμα μιας αδέσμευτης απόφασης. «Ο Θεός πραγματικά θα τους εμπνεύσει με οτιδήποτε Εκείνος επιθυμεί,» είναι η αδιάσειστη επιβεβαίωση του Μπαχαολλά. Αυτοί, κι όχι το σώμα εκείνων που είτε άμεσα είτε έμμεσα τους εκλέγει, έχουν επομένως καταστεί δέκτες της θείας καθοδήγησης που αποτελεί συγχρόνως το ζωτικό αίμα και την απόλυτη διαφύλαξη αυτής της Αποκάλυψης.

(Σόγκι Εφέντι, επιστολή με ημερομηνία 08.03.1934, Παγκόσμια Τάξη Του Μπαχαολλά, σσ. 147-148)[27]

Ο Θάνατος του Σόγκι Εφέντι

Τον καιρό του θανάτου του αγαπημένου μας Σόγκι Εφέντι ήταν φανερό, από τις περιστάσεις και από τις κατηγορηματικές αξιώσεις των Ιερών Κειμένων,¹ ότι ήταν αδύνατον για αυτόν να ορίσει διάδοχο σύμφωνα με τις διατάξεις της Θέλησης και Διαθήκης του Αμπντολ-Μπαχά.

(Παγκόσμιος Οίκος Δικαιοσύνης, από μία επιστολή 9 Μαρτίου 1965, δημοσιευμένη στο "Wellspring of Guidance: Messages 1963-1968" (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1976), p. 44) [28]

Έπειτα από ευλαβική και προσεκτική μελέτη των Ιερών Κειμένων σχετικά με το ζήτημα του διορισμού του διαδόχου του Σόγκι Εφέντι ως Φύλακα της Υπόθεσης του Θεού και έπειτα από παρατεταμένη συζήτηση η οποία συμπεριέλαβε τη συνεκτίμηση των απόψεων των Χεριών της Υπόθεσης του Θεού που διαμένουν στους Αγίους Τόπους, ο Παγκόσμιος Οίκος Δικαιοσύνης θεωρεί ότι δεν υπάρχει τρόπος να διορίσει ή να νομοθετήσει έτσι ώστε να καταστεί δυνατός ο διορισμός ενός δεύτερου Φύλακα που θα διαδεχθεί τον Σόγκι Εφέντι.

(Παγκόσμιος Οίκος Δικαιοσύνης, από μία επιστολή Οκτώβριος 1963, δημοσιευμένη στο "Wellspring of Guidance: Messages 1963-1968", p. 11) [29]

¹ Ο Σόγκι Εφέντι δεν είχε παιδιά και όλοι οι επιζήσαντες Αγσάν είχαν παραβιάσει τη Συνθήκη.

Ο Παγκόσμιος Οίκος Δικαιοσύνης

Η Συνθήκη του Μπαχαλλά είναι άθραυστη, η ισχύς της που περιλαμβάνει τα πάντα απαραβίαστη. Τα δυο μοναδικά χαρακτηριστικά της που την ξεχωρίζουν από όλες τις θρησκευτικές συνθήκες του παρελθόντος, είναι αμετάβλητα και λειτουργικά. Ο αποκαλυμμένος Λόγος, στην πρωτογενή του καθαρότητα, ενισχυμένος από τις θεϊκά καθοδηγούμενες ερμηνείες του Αμπντολ-Μπαχά και του Σόγκι Εφέντι, παραμένει αμετάβλητος, αναλλοίωτος από οποιαδήποτε ανθρώπινα πιστεύω ή δόγματα, αβάσιμα συμπεράσματα ή μη εξουσιοδοτημένες ερμηνείες. Ο αγωγός της θεϊκής καθοδήγησης, που παρέχει ευελιξία σε όλες τις υποθέσεις της ανθρωπότητας, παραμένει ανοιχτός μέσω εκείνου του Θεσμού που ιδρύθηκε από τον Μπαχαλλά και περιβλήθηκε από Αυτόν με υπέρτατη δικαιοδοσία και αδιάλειπτη καθοδήγηση και για τον οποίον ο Διδάσκαλος έγραψε: «Σ' αυτό το σώμα πρέπει να παραπέμπονται όλα τα πράγματα». Πόσο καθαρά μπορούμε να διακρίνουμε την αλήθεια της διαβεβαίωσης του Μπαχαλλά: «Το Χέρι της Παντοδυναμίας έχει εγκαταστήσει την Αποκάλυψή Του πάνω σε ένα απρόσβλητο, σε ένα ανθεκτικό θεμέλιο. Οι θύελλες της ανθρώπινης διαμάχης είναι ανίκανες να υπονομεύσουν τη βάση του και ούτε οι φαντασιόπληκτες θεωρίες των ανθρώπων θα κατορθώσουν να καταστρέψουν τη δομή του».

(Παγκόσμιος Οίκος Δικαιοσύνης, από μία επιστολή Οκτώβριος 1963, δημοσιευμένη στο "Wellspring of Guidance: Messages 1963-1968", p. 13) [30]

Ο Παγκόσμιος Οίκος Δικαιοσύνης, για τον οποίο είπε ο Φύλακας ότι θα θεωρούνταν από τις μέλλουσες γενεές ως «το τελευταίο καταφύγιο ενός παραπαίοντος πολιτισμού», είναι τώρα, εν απουσία του Φύλακα, ο μόνος αλάθητα καθοδηγούμενος θεσμός στον κόσμο προς τον οποίο πρέπει να στρέφονται όλοι και σε αυτόν έχει ανατεθεί η υπευθυνότητα να διασφαλίζει την ενότητα και την πρόοδο της Υπόθεσης του Θεού, σύμφωνα με τον αποκαλυμμένο Λόγο.

(Παγκόσμιος Οίκος Δικαιοσύνης, από μία επιστολή 27 Μαΐου 1966, στο "Wellspring of Guidance: Messages 1963-1968", p. 90) [31]

Το αλάθητο του Παγκόσμιου Οίκου Δικαιοσύνης, που λειτουργεί στην καθορισμένη του σφαίρα δράσεως, δεν εξαρτάται από την παρουσία και συμμετοχή του Φύλακα της Υπόθεσης...

Ωστόσο, πέρα από την αποστολή του ως μέλους και ιερής κεφαλής του Παγκόσμιου Οίκου Δικαιοσύνης, ο Φύλακας λειτουργώντας στη δική του σφαίρα, είχε το δικαίωμα και το καθήκον «να ορίσει τη σφαίρα της νομοθετικής δράσης» του Παγκόσμιου Οίκου Δικαιοσύνης. Με άλλα λόγια, είχε τη δικαιοδοσία να αποφανθεί εάν ένα θέμα είχε ή δεν είχε ήδη καλυφθεί από τα Ιερά Κείμενα και επομένως εάν ήταν στη δικαιοδοσία του Παγκόσμιου Οίκου Δικαιοσύνης να νομοθετήσει σχετικά με αυτό... Ανακύπτει επομένως το ερώτημα: εν απουσία του Φύλακα, κινδυνεύει ο Παγκόσμιος Οίκος Δικαιοσύνης να παρεκτραπεί από τη δική του σωστή σφαίρα και να υποπέσει έτσι σε σφάλμα; Εδώ πρέπει να θυμόμαστε τρία πράγματα: πρώτον, ο Σόγκι Εφέντι, στη διάρκεια των τριάντα έξι ετών που διετέλεσε Φύλακας, έχει ήδη δώσει αναρίθμητους τέτοιους ορισμούς, συμπληρώνοντας εκείνους που είχαν δοθεί από τον Αμπντολ-Μπαχά και τον ίδιο τον Μπαχαλλά. Όπως έχει ήδη ανακοινωθεί στους φίλους, μια προσεκτική μελέτη των Γραφών και ερμηνειών οποιουδήποτε θέματος για το οποίο ο Παγκόσμιος Οίκος Δικαιοσύνης προτίθεται να νομοθετήσει, προηγείται πάντα της πράξης νομοθεσίας του. Δεύτερον, ο Παγκόσμιος Οίκος Δικαιοσύνης, σίγουρος ο ίδιος για τη θεϊκή καθοδήγηση, είναι πλήρως ενήμερος της απουσίας του Φύλακα και θα προσεγγίσει οποιαδήποτε νομοθετικά ζητήματα μόνο όταν είναι βέβαιος για τη σφαίρα δικαιοδοσίας του, μια σφαίρα την οποία ο Φύλακας πεπεισμένα περιέγραψε ως «σαφώς καθορισμένη». Τρίτον, δεν πρέπει να ξεχνάμε τη γραπτή δήλωση του Φύλακα σχετικά με τους δυο αυτούς Θεσμούς: «Κανένας από τους δύο δεν μπορεί, ούτε θα μπορέσει ποτέ, να παραβιάσει τον ιερό και προκαθορισμένο τομέα αρμοδιότητας του άλλου».

(Παγκόσμιος Οίκος Δικαιοσύνης, από μία επιστολή 27 Μαΐου 1966, δημοσιευμένη στο "Wellspring of Guidance: Messages 1963-1968", pp. 82-84) [32]

Ο Παγκόσμιος Οίκος Δικαιοσύνης, πέρα από την αποστολή του να θέτει σε εφαρμογή τη νομοθεσία, έχει προικιστεί με τις πιο γενικές λειτουργίες προστασίας και διαχείρισης της Υπόθεσης, επιλύοντας δυσνόητα ερωτήματα και αποφασίζοντας για ζητήματα που έχουν προκαλέσει διαφορές.

(Από μία επιστολή 7 Δεκεμβρίου 1969, στο “Messages from the Universal House of Justice: 1968-1973” (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 1976), pp. 38-39) [33]

... Στον Παγκόσμιο Οίκο Δικαιοσύνης, σύμφωνα με τα λόγια του Φύλακα, «έχει απονεμηθεί το αποκλειστικό δικαίωμα της νομοθεσίας για ζητήματα που δεν έχουν ρητώς αποκαλυφθεί στις Μπαχάι Γραφές». Οι διακηρύξεις του, οι οποίες, επιδέχονται διόρθωση ή κατάργηση από τον ίδιο τον Οίκο Δικαιοσύνης, χρησιμεύουν στο να συμπληρώνουν και να εφαρμόζουν τον Νόμο του Θεού. Παρότι δεν του έχει απονεμηθεί η αρμοδιότητα της ερμηνείας, ο Οίκος Δικαιοσύνης είναι σε θέση να πράττει οτιδήποτε είναι απαραίτητο για να εγκαθιδρυθεί η Παγκόσμια Τάξη του Μπαχαλλά σε αυτή τη γη. Η ενότητα του δόγματος διατηρείται με την ύπαρξη των αυθεντικών κειμένων των Γραφών και τις πολύτομες ερμηνείες του Αμπντολ-Μπαχά και του Σόγκι Εφέντι, μαζί με την απόλυτη απαγόρευση που επιβάλλεται σε οποιονδήποτε εισηγείται «εξουσιοδοτημένες» ή «εμπνευσμένες» ερμηνείες ή σφετερίζεται την αρμοδιότητα του φύλακα. Η ενότητα της διαχείρισης εξασφαλίζεται από την εξουσία του Παγκόσμιου Οίκου Δικαιοσύνης.

(Παγκόσμιος Οίκος Δικαιοσύνης, από μία επιστολή 9 Μαρτίου 1965, δημοσιευμένη στο “Wellspring of Guidance: Messages 1963-1968”, pp. 52-53) [34]

Στην Μπαχάι Πίστη έχουν οριστεί δύο κέντρα εξουσίας στα οποία πρέπει να στρέφονται οι πιστοί, γιατί στην πραγματικότητα ο Ερμηνευτής του Λόγου είναι μία προέκταση εκείνου του κέντρου που είναι ο ίδιος ο Λόγος. Το Βιβλίο είναι η καταγραφή του λόγου του Μπαχαλλά, ενώ ο θεϊκά εμπνευσμένος Ερμηνευτής είναι το ζωντανό Στόμα εκείνου του Βιβλίου - είναι αυτός και μόνο αυτός που μπορεί εξουσιοδοτημένα να δηλώσει τι εννοεί το Βιβλίο. Έτσι το ένα κέντρο είναι το Βιβλίο με τον Ερμηνευτή του και το άλλο είναι ο Παγκόσμιος Οίκος Δικαιοσύνης που καθοδηγείται από τον Θεό να αποφασίζει για οτιδήποτε δεν έχει αποκαλυφθεί ρητά στο Βιβλίο. Αυτή η μορφή των κέντρων και των σχέσεων τους είναι εμφανής σε κάθε στάδιο της ανάπτυξης της Υπόθεσης. Στο Κετάμπ-ε-Ακντάς ο Μπαχαλλά λέει στους πιστούς να προσφεύγουν μετά τον θάνατό Του στο Βιβλίο και σε «Αυτόν τον οποίο έχει προορίσει ο Θεός, ο Οποίος έχει διακλαδωθεί από αυτή την Αρχαία Ρίζα». Στο Κετάμπ-ε-Αχντί (το Βιβλίο της Συνθήκης του Μπαχαλλά), Αυτός καθιστά σαφές ότι εδώ γίνεται αναφορά στον Αμπντολ-Μπαχά. Στο Ακντάς ο Μπαχαλλά ορίζει επίσης τον θεσμό του Παγκόσμιου Οίκου Δικαιοσύνης και του απονέμει τις εξουσίες που είναι απαραίτητες για να εκπληρώνει την καθορισμένη αρμοδιότητά του. Ο Διδάσκαλος στη Θέληση και Διαθήκη Του θεσπίζει σαφώς τον θεσμό του Φύλακα, για τον οποίο δηλώνει ο Σόγκι Εφέντι ότι προβλεπόταν καθαρά στους στίχους του Κετάμπ-ε-Ακντάς, επαναβεβαιώνει και διευκρινίζει την εξουσία του Παγκόσμιου Οίκου Δικαιοσύνης και παραπέμπει τους πιστούς για μία ακόμη φορά στο Βιβλίο: «Πρέπει όλοι να στρέφονται προς το Πλέον Ιερό Βιβλίο και οτιδήποτε δεν έχει καταγραφεί ρητώς σε αυτό πρέπει να παραπέμπεται στον Παγκόσμιο Οίκο Δικαιοσύνης», και στο τέλος της Διαθήκης Αυτός λέει: «Όλοι πρέπει να επιζητούν καθοδήγηση και να στρέφονται στο Κέντρο της Υπόθεσης και στον Οίκο Δικαιοσύνης. Και εκείνος ο οποίος στρέφεται προς οτιδήποτε άλλο έχει περιπέσει πραγματικά σε θλιβερή πλάνη».

(Από μία επιστολή 7ης Δεκεμβρίου 1969, στο “Messages from the Universal House of Justice: 1968-1973”, pp. 42-43) [35]

Υ. Η Ανταπόκριση στην Ελάσσονα Συνθήκη διαβεβαιώνει ότι «... η Πίστη μπορεί να παραμείνει ενωμένη και αγνή.»

... η δύναμη της Συνθήκης θα προστατεύει την Υπόθεση του Μπαχαλλά από τις αμφιβολίες των ανθρώπων που έχουν πάρει τον δρόμο της πλάνης. Είναι το ενισχυμένο φρούριο της

Υπόθεσης του Θεού και η σταθερή κολόνα της θρησκείας του Θεού. Σήμερα καμιά δύναμη δεν μπορεί να διατηρήσει την ενότητα του μπαχάι κόσμου εκτός από τη Συνθήκη του Θεού· ειδάλλως οι διαφορές θα κατακλύσουν σαν θύελλα τον μπαχάι κόσμο. Είναι προφανές ότι ο άξονας της ενότητας του κόσμου της ανθρωπότητας είναι η δύναμη της Συνθήκης και τίποτε άλλο... Επομένως, πρέπει στην αρχή οι πιστοί να κάνουν σταθερά βήματα στη Συνθήκη ώστε οι επιβεβαιώσεις του Μπαχαλλά να μπορέσουν να τους περιβάλουν από όλες τις πλευρές, οι στρατιές της Υπέρτατου Πλήθους να γίνουν οι υποστηρικτές και βοηθοί τους και οι προτροπές και συμβουλές του Αμπντολ-Μπαχά, σαν εικόνες που έχουν χαραχτεί πάνω σε πέτρα, να παραμείνουν αιώνιες και ανεξίτηλες στις πινακίδες όλων των καρδιών.

(“Tablets of the Divine Plan Revealed by ‘Abdu’l-Bahá to the North American Bahá’ís”, (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 1977), p. 49. Η τελευταία πρόταση είναι μια πρόσφατα εξουσιοδοτημένη μετάφραση) [36]

Βαδίζετε, επομένως, με σίγουρο βήμα και ενασχοληθείτε με υπέρτατη βεβαιότητα και εμπιστοσύνη με τη διάδοση των θεϊκών ευωδιών, την εξύμνηση του Λόγου του Θεού και τη σταθερότητα στη Συνθήκη. Να είστε βέβαιοι ότι εάν μία ψυχή εγερθεί με απόλυτη επιμονή και εξυψώσει το Κάλεσμα της Βασιλείας και αποφασιστικά διαδώσει τη Συνθήκη, ακόμη και αν είναι ένα ασήμαντο μυρμήγκι θα μπορέσει να απομακρύνει τον τρομερό ελέφαντα από την αρένα, και αν είναι μια αδύναμη πεταλούδα θα κομματιάσει τα φτερά του αρπακτικού γύπα.

(“Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá”, sec. 184, p. 209) [37]

Η πρόοδος της Υπόθεσης του Θεού αποκτά ορμή και μπορούμε πεπεισμένοι ν’ αναμένουμε την ημέρα που αυτή η Κοινότητα, στον κατάλληλο από τον Θεό χρόνο, θα έχει διασχίσει τα στάδια που έχουν προβλεφθεί για αυτήν από τον Φύλακά της, και θα έχει ανεγείρει σε αυτό τον βασανισμένο πλανήτη τα λαμπρά μέγαρα της Βασιλείας του Ίδιου του Θεού, μέσα στα οποία η ανθρωπότητα θα μπορέσει να βρει ανάπαυση από τη σύγχυση και το χάος και την ερήμωση που προκάλεσε μόνη της, και τα μίσση και η βία αυτής της εποχής θα μετατραπούν σε μία διαρκή αίσθηση παγκόσμιας αδελφότητας και ειρήνης. Όλα αυτά θα επιτευχθούν στα πλαίσια της Συνθήκης του αιώνιου Πατέρα, της Συνθήκης του Μπαχαλλά.

(Παγκόσμιος Οίκος Δικαιοσύνης, Ρεζβάν 1973 προς τους Μπαχάι του Κόσμου) [38]

Οι μπαχάι πρέπει να προσκολληθούν σταθερά στη γνώση ότι η Υπόθεση βρίσκεται ασφαλώς στα χέρια του Θεού, ότι η Συνθήκη του Μπαχαλλά είναι αδιάφθορη και ότι μπορούν να έχουν απόλυτη εμπιστοσύνη στην ικανότητα του Παγκόσμιου Οίκου Δικαιοσύνης να λειτουργεί «υπό τη φροντίδα και την προστασία της Ωραιότητας του Αμπχά, υπό τη σκέπη και αλάνθαστη καθοδήγηση της Αγιότητάς Του, του Εξυψωμένου».

(28 Μαΐου 1975, από μια επιστολή εκ μέρους του Παγκόσμιου Οίκου Δικαιοσύνης προς έναν πιστό) [39]

VI. Η Δύναμη της Συνθήκης

Σήμερα η παλμική δύναμη στις αρτηρίες του σώματος του κόσμου είναι το πνεύμα της Συνθήκης - το πνεύμα που είναι η αιτία της ζωής. Οποιοσδήποτε ζωογονείται από αυτό το πνεύμα, η φρεσκάδα και η ομορφιά της ζωής φανερώνονται μέσα του, βαπτίζεται με το Άγιο Πνεύμα, ξαναγεννιέται, απελευθερώνεται από την καταπίεση και την τυραννία, από την αδιαφορία και την τραχύτητα που νεκρώνουν το πνεύμα και φτάνει στην αιώνια ζωή.

Δόξασε τον Θεό που είσαι σταθερός στη Συνθήκη και τη Διαθήκη και στρέφεις το πρόσωπό σου στον Φωτοδότη του κόσμου, στην Υψηλότητά Του τον Μπαχαλλά.

(Αμπντολ-Μπαχά, “Star of the West”, vol. 14, No. 7, October 1923, p. 225) [40]

Είναι αναμφισβήτητα σαφές ... ότι ο άξονας της ενότητας της ανθρωπότητας δεν είναι άλλος από τη δύναμη της Συνθήκης. Η δύναμη της Συνθήκης είναι όπως η θερμότητα του ήλιου που επισπεύδει και προωθεί την ανάπτυξη όλων των δημιουργημάτων στη γη. Το φως της Συνθήκης, κατά παρόμοιο τρόπο, είναι ο εκπαιδευτής του νου, του πνεύματος, της καρδιάς και της ψυχής των ανθρώπων.

(Αμπντολ-Μπαχά, παρατίθεται στο “God Passes By”, p. 238-239) [41]

Σήμερα, ο Κύριος των Στρατιών είναι ο υπέρμαχος της Συνθήκης, οι δυνάμεις της Βασιλείας την προστατεύουν, ουράνιες ψυχές προσφέρουν τις υπηρεσίες τους, και ουράνιοι άγγελοι τη διακηρύσσουν και τη διαδίδουν ευρέως. Εάν εξεταστεί με ενόραση, θα φανεί ότι όλες οι δυνάμεις του σύμπαντος, σε τελευταία ανάλυση, υπηρετούν τη Συνθήκη.

(“Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá”, p. 228) [42]

... Καμία δύναμη δεν μπορεί να εξαλείψει τις παρεξηγήσεις εκτός από αυτήν της Συνθήκης. Η δύναμη της Συνθήκης περιβάλλει όλους, μπορεί να επιλύσει όλες τις δυσκολίες, διότι η Πένα της Δόξας έχει ρητώς δηλώσει ότι οποιαδήποτε παρεξήγηση προκύψει θα πρέπει να παραπέμπεται στο Κέντρο της Συνθήκης.

(Αμπντολ-Μπαχά, από μία πρόσφατα μεταφρασμένη Πινακίδα) [43]

Εάν δεν ήταν η προστατευτική δύναμη της Συνθήκης να περιφρουρεί το απόρθητο κάστρο της Υπόθεσης του Θεού, θα ξεπρόβαλλαν ανάμεσα στους μπαχάι, μέσα σε μία ημέρα, χίλιες διαφορετικές αιρέσεις όπως συνέβη σε προηγούμενες εποχές. Αλλά σε αυτή την Ευλογημένη Αποκάλυψη, για χάρη της μονιμότητας της Υπόθεσης του Θεού και της αποφυγής διχόνοιας ανάμεσα στους ανθρώπους του Θεού, η Ευλογημένη Ωραιότητα (ας γίνει η ψυχή μου θυσία σ’ Αυτόν), έχει γράψει με την Υπέρτατη Πένα τη Συνθήκη και τη Διαθήκη...

(Αμπντολ-Μπαχά, παρατίθεται στο “Bahá’í World Faith”, pp. 357-58) [44]

Μετά την καθέλκυσή της -μέσω αυτών ακριβώς των ενεργειών- στις ταραγμένες θάλασσες² ατελείωτων δοκιμασιών, με το πηδάλιο στο ισχυρό χέρι του Αμπντολ-Μπαχά και επανδρωμένη με τηντολμηρή πρωτοβουλία και περίσσια ζωτικότητα μιας ομάδας σκληρά δοκιμασμένων οπαδών, η Κιβωτός της Συνθήκης του Μπαχαολλά ακολουθεί σταθερά, από εκείνες τις μέρες, την πορεία της περιφρονώντας τις θύελλες των δριμύτατων συμφορών που μαίνονταν και που πρέπει να συνεχίσουν να της επιτίθενται, καθώς προχωρά μπροστά προς το υποσχόμενο λιμάνι ατάραχης ασφάλειας και γαλήνης.

(Σόγκι Εφέντι, από την επιστολή της 21 Απριλίου 1933, Παγκόσμια Τάξη Του Μπαχαολλά, Αηδόνη 2016, σ. 82) [45]

Η Συνθήκη είναι «ο άξονας της ενότητας του κόσμου της ανθρωπότητας» επειδή διαφυλάσσει την ενότητα και την ακεραιότητα της ίδιας της Πίστης και την προστατεύει από το να διασπαστεί από άτομα που είναι πεπεισμένα ότι μόνο η δική τους αντίληψη των Διδασκαλιών είναι η σωστή -μία μοίρα που είχε καταβάλει όλες τις περασμένες Αποκαλύψεις. Η Συνθήκη είναι, επιπλέον, ενσωματωμένη στις Γραφές του ίδιου του Μπαχαολλά. Έτσι, όπως βλέπετε καθαρά, η αποδοχή του Μπαχαολλά, σημαίνει αποδοχή της Συνθήκης Του· η απόρριψη της Συνθήκης Του σημαίνει απόρριψη Εκείνου.

(3 Ιανουαρίου 1982, από μία επιστολή γραμμένη εκ μέρους του Παγκόσμιου Οίκου Δικαιοσύνης προς έναν πιστό) [46]

² Γεγονότα που σχετίζονται με την εισαγωγή της Πίστης στη Δύση.